

kin saanut kuulla heidän yle-
vämlellistä ärjyntäänsä.
Ei, en voi sanoa josko nämä
viranomaiset ja "hi-jackit" toi-
mivat sillä tavalla, mutta voim
sanoa että I. W. W. ei siten tee.
Ja samalla kertaa, että totuus
tunnetaan, minun täytyy sanoa
että I. W. W., niin pitkälle
kuin sen jäseniä tunnen, vas-
tustaa kovin laajaa seurustelua
sellaisten alstivallisten kanssa
jotka eivät omaa edes alkeel-
lisimplakaan käsityksiä unionis-
mista. Mutta tämä kanta ei
kuitenkaan pukeudu väkivallan
tai päällehyökkäyksen muotoon.
Ja mitä tulee junista pois hei-
tettuihin miehiin niin sallikaa
minun sanoa että monet siten
heitetyistä ovat olleet I. W. W:n
jäseniä.

Tuskin voitane heitä epäillä
itsensä junasta pois heittämi-
seen; voidaanko?

Tietysti ei.

Saattaa olla että "hi-jackit"
ovat toimittaneet heittämisen
— epäluulo kohdistuu siihen
suuntaan. Jos siten on asia niin
he suorastaan hävittävät omaa
liikettään, sillä I. W. W., it-
seenä turvatakseen, joutuu kat-
somaan jokaista järjestymätön-
tä miestä mahdollisena "hi-
jackina." Ja siten tapahtuu että
järjestymättömät työläiset pa-
koittava I. W. W:n antamaan
paljon enemmän huomiota "hi-
jackelle" kuin mitä heidän
kohtuullinen osuutensa olisi. Sa-
malla kertaa moni ei-union
mies joutuu tukalaan asemaan
todistelllessaan että hänen union-
nismien puutteensa on ainoa
tähän hänen muuten terveessä
moraalissaan. Tilanne on perin
kiusallinen — kukin epäilee toi-
sia. Mutta se voidaan paran-
taa varsin helposti:

Ottakoon jokainen ei-union
mies punaisen kortin ja oppi-
koon tuntemaan työläistoverin-
sa. Kun se tapahtuu, silloin
kaikki ovat i. w. w.läisiä ja työ-
läisiä. Työsuhteet ja palkat pa-
ranevat niin paljon että jokai-
nen mies on halukas tekemään
hyödyllistä työtä ja "hi-jackit"
jäävät menneisyyteen kuuluvik-
si. Sillä toisesta se on alhainen
palkka ja kurjat työsuhteet,
kauan kestätyinä, jotka teke-
vät "hi-jackeja" — toisin sa-
noen: työnantajaluokka ja sen
työtä nylkevä järjestelmä.

Yksinpä paatuneinkin rosvoi-
lija paljon mieluummin ansait-
sisi toimeentulonsa kunnollis-
sa työsuhteissa, kuin koettaisi
hankkia sen mitään omistamat-
tomien rosvoilemisella.

Miksiä olla mitään omista-
maton?

J. K.

Viljankorjuun aikana kymme-
niätuhansia työläisiä on mat-
kalla yöstä ja päivää, toisinaan,
päästäkseen jollekin vssille pai-
kalle. Satoja jopa tuhansiakin
heitä nukkuu vaarallisissa pai-
koissa, tavaravaunujen katoilla,
avonaisissa vaunuissa ja tank-
kivaunujen sivulaudoilla. Onko
sils ihme että muutamia heistä
on vuosien kuluessa putoillut?

Minä puolestani uskon että
joka ainoa noista lukurien las-
kijoista on siten pudonnut.

Juuri nyt North Dakota il-
moittaa Minneapolisin lehdissä
viittatoistatuhatta viljankorjaa-
jaa. Pohjoinen North Dakota!
Juuri nyt sillä on vain 20,000
miestä enemmän kuin se voi
käyttää ja tarvitsee 15,000 lisää.

Vetäkää esille itkuliinanne,
pojat; tämä on aivan ulkova
tarve.

Ne Junista Heitellyt Miehet

Kirj. T-bone Slim.

(Lukiessaan suomennosta T-
bone Slimin kirjoituksesta on
lukijan otettava huomioon että
hänen kirjoituksissaan sana-
leikki merkitsee tavattoman pal-
jon. Sitä on mahdoton saada
kokonaan esille silloin kun kir-
joitus käännetään jollekin toi-
selle kielelle. — Toim.)

Sanoa että I. W. W. nakke-
lee miehiä pois tavarajunista
sen vuoksi että heitä epäillään
rosvoiksi (hi-jacks) olisi yhtä
narrimaista kuin sanoa että
Kommunistipuolue on yhtiön
unio . . .

Ensiksikin, I. W. W. ei heit-
tele miehiä pois tavarajunista
sen tai tämän, monen tai min-
käänlaisen syyn vuoksi.

Toiseksi, se ei koskaan tolm
muuten kuin tietoisuutensa pe-
rusteella; ei koskaan epäluulon
perusteella.

Kolmanneksi, koskaan ei ole
tarpeellista heittää miehiä pois
tavarajunista — miehet ovat
iloisia päästessään niistä —
nauttivat siitä, käsittävät sen
velvollisuudekseen.

Mutta I. W. W:llä on karkea
maine, tietysti epäansaitusti, ja
se on tullut sille täten:

Mies tulee uniseksi junassa,
nukahtaa, sanokaamme, tankki-
vaunun sivulaudalle. Junatärs-
kähtelee, huojuu, hyppii ja mies
vierähtää vaunun laudalta oh-
dakkeiden sekaan. Tunnustaako
tämä mies nyt että hän itse
meni vuoteelle junassa ja he-
räsij ojassa?

Ei.

Hän marssii lähelsimpään far-
mitaloon ja kerjää köyhästä
farmarilta laastarikangasta ja
aamiaista sekä tyhjentää hä-
nelle sydämensä seuraavalla
tavalla:

"I. w. w.läiset rosvoivat mi-
nut ja heittivät pois junasta."

Hänetkö olisi rosvoitu! Hä-
net joka ei ole nähnyt dollaria
sen jälkeen kun Hoover kastet-
tiin! Sillä huolimatta mies to-
della saattaa uskoa että I. W.
W:llä oli avustavaa osuutta hä-
nen saamisensa naarmuihin ja
tasapainonsa menettämiseen;
jos ei muuten niin ainakin pro-

pagandan kautta, sillä se teki
hänet uniseksi ja sai hänet
uneksimaan olevansa iliteltyä.

Tässä suhteessa hänen us-
konsa saattaa olla niinkin vah-
va että turvatakseen itseään
vastaisuudessa sellaisilta tapa-
uksilta hän ottaa punaisen kort-
tin ja pysyttelee yhtämittaisesti
hereillä. (Kaikkella tällä on yhi-
teyttä Mr. presidentti Hooverin
sairuuden tai antellisuuden
kanssa.)

Mutta löytyy joitakin tapauk-
sia, hyvin harvoja, joissa täy-
sin hereillä olevia miehiä on
autettu pois junista tai rohkais-
tu heitä lähtemään nopeasti
ja vähemmän arvokkaalla ta-
valla, esillä olleiden asiain edul-
lisuuden vuoksi. Vuosien ku-
luessa jotkut niistä tapauksista
ovat voineet lisätä menekkiä
ruumisarkkumarkkinoilla.

Minä en ole persoonallisesti
tuttava niiden gentiemanien
kanssa jotka heittelevät miehiä
pois junista enkä voi tietää mi-
tä uskontoa he tunnustavat.
Ovatko he periaatteettomia me-
dotisteja, paatuneita presbytee-
riläisiä tai ilkeämielisiä refor-
meeratun kirkon jäseniä; sitä
en voi tällä kertaa sanoa teke-
mättä lähempiä tutkimuksia.
Mutta minä voim sanoa että
heidän toimintansa hälsähtää
vahvasti samanlaiselta kuin
kohtelu joka annettiin Jeesus-
selle Kristukselle silloin kun
hänen isänsä lähetti hänet juu-
talaisten keskuuteen ristiin nau-
lattavaksi. Tapahtui että juu-
talaiset salivat hänet kiinni ja
naulasivat seetripuuristille — ei-
kä isäukko nostanut sormeaan
kaan poikansa puolustamiseksi.

Minä en ole saanut uskontoa-
ni äitini maidossa; sain sen
halkovajassa vanhan vetohih-
nan päästä. Saattaa siis olla
niin että miestä heittäminen
junasta on liian hienopiirteinen
uskonnon muoto minun känsi-
tyneen sieluni ymmärrettäväksi.
Siten olen myöskin kykenemä-
töin uskomaan että rautatelden
"bullit" ja agentit (tarkoituk-
sella kasvattaa huonoa maine-
ta I.W.W:lle) nakkelsivat mie-
hiä junista; esiintyisivät union
miehinä tai arvonsa tuntevina
rosvoilijoina liossatessaan työ-
läisiä vaunuista ja rosvoitessaan
heitä. En usko heidän olevan
juuri niin hyviä kristittyjä. Sil-
hen johtopäätökseen olen pa-
koitettu, niin usein kuin olen